

12.5 FELLES ORDNING FOR AVLØNNING AV DOMMERE I NORSK IDRETT

Forslagsstiller:

Trøndelag idrettskrets

Forslag til vedtak:

Avlønning av dommere i norsk idrett skal utredes med henblikk på å finne løsninger som er bedre enn dagens. Utredningen skal bl.a. omfatte en vurdering av arbeidsgiver- og arbeidstakerforholdene knyttet til dommergjerningen i norsk idrett. Det skal også avklares om dommere på alle nivå kan lønnes av det særforbundet som er ansvarlig for konkurransetilbudet. Utredningsarbeidet ledes av NIF og skal involvere de berørte særforbundene. Resultatet av utredningen legges fram som sak på neste Idrettsting.

Begrunnelse:

Dagens ordninger for avlønning av dommere i norsk idrett er i all hovedsak akseptable for dommere på nasjonalt nivå, men de eksisterende ordningene har en del svakheter på regionalt- /krets nivå. Trøndelag Idrettskrets har ved flere anledninger fått spørsmål fra både idrettslag og enkeltpersoner om f.eks. ansettelsesforhold, skatte- og avgiftsmessige forhold, pensjonsrettigheter, arbeidsmiljørettede spørsmål knyttet til dommergjerningen, - spesielt i lagidrettene. Sentralt i alle disse spørsmålene dukker spørsmålet om arbeidsgiver- og arbeidstakerforholdene knyttet til dommergjerningen opp. Pr. i dag er få eller ingen dommere ansatt i norsk idrett, og dommerne får sine honorar utbetalt direkte fra sitt forbund, fra krets eller direkte fra arrangerende lag. Det viktigste aspektet i denne sammenhengen er knyttet til den enkelte dommer og rammene og forpliktelsene for de personene som er en del av disse systemene. I enkelte tilfeller hvor idrettslagene betaler ut disse honorarene, vil imidlertid f.eks. store idrettslag kunne passere grensen på kr. 800 000 i totale lønnskostnader som følge av dommerregningene. Dermed påfører dagens system også noen idrettslag plikt til å betale arbeidsgiveravgift på alle dommerregninger. Trøndelag Idrettskrets har forsøkt å finne svar på noen av disse spørsmålene ved hjelp av juridisk fagkompetanse, men det har vist seg svært vanskelig å få gode, helhetlige og 100% avklarende svar på alle sider ved denne saken. Dette skyldes trolig at det både finnes flere ulike løsninger, og at ulike begrunnelser er lagt til grunn for de løsningene som eksisterer i dag.

Idrettsstyrets uttalelse:

Idrettsstyret opplever at det er vanskelig å få tak i hva forslagsstiller ønsker å oppnå med en slik utredning som foreslås. Utredningen skal bl.a. omfatte en vurdering av arbeidsgiver- og arbeidstakerforholdene knyttet til dommergjerningen i norsk idrett. Vurderingen av om en person er å anse som en arbeidstaker eller ikke, er imidlertid basert på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Noen dommere vil derfor være arbeidstakere, andre ikke. Hvis hensikten med utredningen er å få avklart om dommerstanden som sådan er arbeidstakere i arbeidsmiljølovens forstand, vil en utredning derfor ikke kunne gi svar på dette.

Iht. forslag til vedtak, skal det i utredningen også avklares om dommere på alle nivåer kan lønnes av det særforbundet som er ansvarlig for konkurransetilbudet. Avlønning fra et særforbund, forutsetter at det må foreligge et avtaleforhold mellom dommeren og særforbundet. Det må i så fall etableres et system for dette, der organisasjonsleddene

tilsluttet særforbundet kan melde inn behov for dommere som deretter inngår avtale med særforbundet og avlønnes av forbundet.

Etter NIFs lov § 6-2 er et særforbund høyeste faglige myndighet innenfor sine idretters områder. Dette innebærer at det er særforbundene som beslutter særrettslige spørsmål som hvordan konkurranser i regi av særforbundet skal gjennomføres. Særforbund avgjør også spørsmål om avlønning av dommere og andre personer som er nødvendig for gjennomføring av konkurranser innen den enkelte idrett. Om en dommer er ansatt, eller oppdragstaker, er et arbeidsrettslig spørsmål som beror på en konkret vurdering, og ligger utenfor hva idretten kan regulere.

Forslaget er ikke forankret hos særforbundene, som er høyeste faglige myndighet på sine idretters områder.

Et fellesidrettslig regelverk for avlønning av dommere vil innebære et inngrep i særforbundenes autonomi, og konsekvensene vil kunne være at særforbund forpliktes til løsninger som ikke er optimale for særforbundet. Idrettsstyret anser det enkelte særforbund til å være best egnet for å finne løsninger for honorering av dommere innen sin særrett, og ser ikke behovet for at NIF og særforbundene skal pålegges å igangsette en ressurskrevende utredning. Idrettsstyret anser det mer formålstjenlig at de særforbund som har ønske om å vurdere alternative modeller samarbeider om dette, og at NIF eventuelt bidrar med relevante fagressurser uten at dette må lede til et nytt tingforslag og et fellesidrettslig regelverk.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Det oversendte forslaget inneholder ingen vurdering av de økonomiske og administrative konsekvensene. Forslaget vil kreve administrative ressurser i NIF sentralt og særforbund. Den juridiske vurderingen av arbeidsgiver- og arbeidstakerforholdene og møtevirksomhet vil medføre kostnader. Dette vil medføre nedprioritering av andre oppgaver i NIF sentralt.

Idrettsstyret støtter ikke forslaget.